

Козельщинські ВІСТІ

Громадсько-політична газета

№37 (10565) П'ятниця, 13 вересня 2019 року

kozvisti.org.ua

Краща районна газета України 2018 року!

• НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

Кількість пожеж усе росте

За період із 2 до 9 вересня на території району сталося 8 пожеж, в усіх випадках причинами їх виникнення є людський фактор, таку невтішну статистику повідомляє Козельщинський районний сектор Головного управління ДСНС України у Полтавській області.

Спалюючи суху рослинність, сміття тощо у пожежонебезпечний період на території власних домоволодінь поблизу господарчих споруд, громадяни навіть не думають, якого лиха може завдати полум'я. У житловому секторі вогонь знищує будинки та споруди громадян, завдаючи значних матеріальних збитків, неконтрольоване горіння сухої рослинності на відкритих територіях, особливо у природних екосистемах, знищує флору та фауну. Отож, якщо маєте намір узяти до рук сірники, радимо почитати, чим це може закінчитися.

2 вересня вигоріли значні площі луків на відкритій території у межах населеного пункту села Говтви; 8 вересня — за межами села Ганнівки; 9 вересня — за межами села Пашківки.

2 вересня також згорів сарай у жителя с. Верхньої Мануйлівки та гараж у мешканця Говтви.

7 вересня стався підпал сухої трави на відкритій території у межах населеного пункту с. Лутовинівки (територія колишнього маслозаводу).

9 вересня спалювання сміття на відкритій території приватного домоволодіння гр. Л. із Козельщини також ледь не призвело до масштабної пожежі.

Цього ж дня рятувальникам довелося гасити сухі дикоростучі трави й очерет на відкритій території у межах населеного пункту Нової Галещини.

Козельщинський РС укотре звертається до мешканців району: спалювання сухої рослинності на узбіччях, лісопаркових зонах, землях сільськогосподарського призначення, луках, пасовищах, сіножатях тощо суворо заборонено.

Якщо ж виникла пожежа, негайно телефонуйте за номером 101.

РОБОТА **KERNEL**
Елеватор Галещина

Оголошує набір на заміщення вакантних посад:

Апаратник обробки зерна
Вимоги:
- середня або професійно-технічна освіта;
- досвід роботи з технологічним обладнанням.
За відсутності досвіду — навчання за рахунок підприємства.

Електрогазоварник 5 розряду
Вимоги:
- професійно-технічна освіта;
- досвід роботи на посаді не менше 1 року.

Тракторист
Вимога: наявність посвідчення тракториста.

Слюсар-ремонтник 5 розряду
Вимоги:
- професійно-технічна освіта;
- досвід роботи на посаді не менше 1 року.

МИ ПРОПОНУЄМО:
- офіційне працевлаштування;
- конкурентний рівень заробітної платні.

Тел. 050-437-27-12.

ФАСАД
салон вікон та дверей

**ВІКНА
ДВЕРІ
ЖАЛЮЗІ
РОЛЕТІ**

068-922-19-56
068-698-44-67
с/мт. Козельщина,
вул. Остроградського, 46/11,
2-й поверх над ПриватБанком

**ВІКНА
ДВЕРІ**

**Вхідні та міжкімнатні
КОНДИЦІОНЕРИ
ЖАЛЮЗІ ТА РОЛЕТІ
НАТЯЖНІ СТЕЛІ**

096 099 46 52, 050 054 05 95
Олексій
interalux.05366.com.ua

СОЦІАЛЬНІ ЗНИЖКИ!
Розстрочка без %
МОНТАЖ.
Доставка —
БЕЗКОШТОВНА

місто Кременчук,
проспект Свободи, 32-А
(район Палацу культури Краза)

interalux

• ВІЗЬМИ УЧАСТЬ!

Козельщан кличуть прибирати береги водойм від сміття

Працівники водної галузі переймаються чистотою і збереженням водних ресурсів. Як гарно подивитися, коли береги річок, водосховищ, ставків, озер, морів — без смітників, пластикових пакетів і пляшок, котрі потім потрапляють у воду, забруднюючи її. І діти, і дорослі влітку полюбляють скупатися у чистій прозорій воді, відпочити на чистому березі.

У третій вихідні вересня (цього року — 14-15 вересня) проходить міжнародна акція до дня чистих берегів.

Запрошуємо усіх, хто готовий допомогти очистити береги водойм від сміття, долучитися до нашої акції! Збережемо чисті водойми — це наша спільна праця.

Кременчуцьке міжрайонне управління водного господарства

• ПРИВІТАННЯ

Шановні колеги – працівники лісу, ветерани лісового господарства! Щиро вітаю вас із нашим професійним святом – Днем працівника лісу!

Першими золотими барвами, щедрими дарами родючої української землі уквітчала осінь наше традиційне професійне свято.

Це день усіх людей, хто з чистими помислами приходить працювати до лісу, відданих своїй професії та рідній природі!

Це професіонали, які працюють за покликом серця, у складних умовах зберігають і примножують лісові багатства, невтомно працюють створюють гектари нових лісів, мужньо протистоять лісовим пожежам, захищають лісові угіддя від шкідників та браконьєрів.

Лісу завжди потрібний мудрий і дбайливий господар. Саме тому професія лісника користується народною повагою. Щира подяка працівникам лісокультурної та лісогосподарської справи, усім людям, причетним до кожного посадженого деревця. Ви заслуговуєте пошану за вашу велику і таку потрібну суспільству працю.

Дорогі колеги! Висловлюю глибоку подяку за наполегливу і сумлінну працю, результати якої мають неоціненне значення. Бажаю кожному доброго здоров'я, миру та злагоди, благополуччя й добробуту у ваших родинах, міцної віри у краще майбутнє нашої галузі та держави.

**З глибокою повагою — Михайло ПАВЛОВ,
лісничий I класу Псільського лісництва**

НАДАЄМО ПОСЛУГИ

ЗІ ЗБИРАННЯ ВРОЖАЮ

новим комбайном

CLAAS TUSCANO 580

8-рядна кукурудзяна жатка

та 9 м соняшникова + транспорт.

Форма розрахунку будь-яка

у тому числі ПДВ.

Тел.: 099 48 92 555

• НОВИНИ ГРОМАД

Нещодавно для Пригарівського, Хорішківського та Пашківського старостинських округів придбано мотоблоки з причіпами. Ці агрегати робітники з благоустрою використовуватимуть для підвезення робочого інструменту, вивезення сміття, перевезення будматеріалів тощо.

Цього року закупівля твердого палива для людей похилого віку обійдеться дешевше, упевнені у Козельщинській громаді. Завдяки співпраці з Кременчуцьким лісовим господарством досягнуто домовленості про пільгову ціну на паливні дрова для найбільш незахищеної категорії населення. Підвезення виконавчий комітет селищної ради здійснює власним самоскидом.

Для жителів села Михайликів уже завезено 9 машин дров (54 складометри).

Підвезення продовжується.

• ТВОЇ ЛЮДИ, СЕЛО

Живіть легко, тьотю Віро, скільки Господь Вам наміряв, працюйте на радість

14 вересня моїй добрій знайомій, майже подрузі, День народження. Якщо вірити паспорту, то їй виповнюється 90 років, але вона святкує 89 (бо так говорила її мама, що вона народилася у 1930 році). Я довго думала, чим порадувати її у цей день, і вирішила, що прочитана нею розповідь про неї саму у «Козельщинських вістях» може стати їй присмюною.

Віра Сергіївна Матвієць — жителька села Пашківки. Сама я у Пашківці живу з початку 90-х років. Пам'ятаю, як уперше про неї почула від своїх дітей: «Біля стадіону живе тітка, яка дуже сердиться, коли м'яч залітає до неї на обійстя». Потім, працюючи продавцем у магазині, заприятелювала з нею. Вона була привітним, балакучим покупцем.

Якось одного вересневого дня побачила біля її двору кортеж машин і почула з двору музику, такі, як на весіллі бувають. На запитання: «Що відбувається?» почула у відповідь: «Та, то тітка Верка Матвійчиха собі 80 років відмічає!» Погодьтеся, що не кожен має скільки запалу, щоб так гучно святкувати ювілей.

Отак мало-помалу ми з тьотєю Вірою, так я її називаю, і заприятелювали. Сама вона — невеличкого зросту, десь 130 см, дуже худенька, сильно кульгає на ліву ногу (результат травми). Дуже засмагла шкіра обличчя, рук і ніг, здається, і взимку вона такою ж кольору. Погляд відкритий, довірливий, дитячий. На шії разок білого дрібненького намиста. Одягнена акуратно, чепурненька, голова пов'язана була кольоровою однотон-

ною, буває — квітчастою хусткою.

Мабуть, не один із читачів її упізнав. Вона часто торгує у Козельщині на базарі. Взимку — сухофруктами, квасолею, цибулею, навесні — картоплею, полуницею, восени — кавунами, арахісом, узагалі, усім, що родить у неї у господарстві. А господа у неї знатна (на мій погляд)! Квадрат двору заріс зеленим споришем (навіть у цього-річну засуху). А по його краю, з обох боків біля паркану, квітнуть червоні жоржини. Стоїть хага, літня кухня, сарай. Усі будівлі яскраві, білі, а рами вікон, віконниці, двері — насиченого блакитного кольору. Город доглянутий так, як ні в кого із моїх односельчан. Я раніше думала, що ця доглянутість, — результат роботи когось із її племінників, аж до минулого року, коли, приїхавши до неї надвечір, застала її на причілку хаги за штукатуренням великої латки на стіні. Запитую:

— Тьотю Віро, так Ви самі штукатурите?

— А хто ж? Мені ніколи з тобою балакати. Сонце сідає, треба сьогодні закінчити. Завтра воно висохне, а післязавтра — побіло.

Іншим разом застаю її з приклеєним на носі листком подорожника. Питаю:

— Що то у Вас?

— Та, білила стелю у літній кухні, спішила, вставала з драбини, зачепилася і роздерла ногу.

— А чим Ви лікуєтеся? — цікавлюся. — У Вас аптечка є?

— Навіщо це?

— Ну, — кажу, — наприклад, у Вас тиск підскачить чи голова заболить, чи безсоння нападе? Чим Ви лікуєтеся?

— Ну, голова у мене, слава Богу, болить рідко, — сміється, — сплю я добре, а про

2-3 вересня старшокласники з усієї Полтавщини зібралися у таборі «Ерудит», аби взяти участь у дводенному семінарі-тренінгу «Шкільний громадський бюджет». Козельщани Оля Рагушняк, Влада Лисівець та Павло Кравченко також відвідали тренінг. Натхненні, з купою позитивних вражень діти повернулися додому. Далі — написання проєктів, які внесуть позитивні зміни в життя навчальних закладів. Присмюно бачити, що молодь не стоїть осторонь, цікавиться новими ідеями та відчуває відповідальність за власне майбутнє.

Діти радо зустріли новеньку карусель на майданчику в Лутовинівському парку. А ще на ігровому комплексі стару покрівлю замінено на нову, яскраву.

Обновки і в дитячому садочку «Ромашка» — там встановлено новий ігровий комплекс та пісочницю.

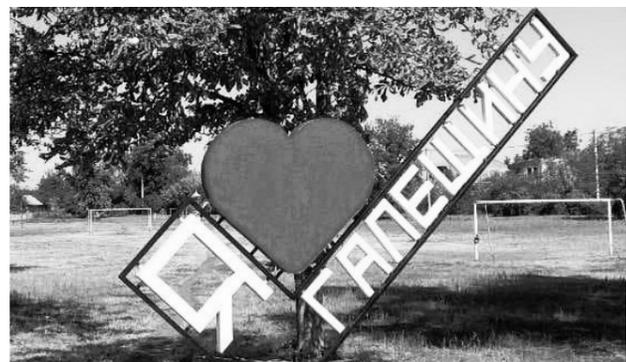

Джерело: Козельщинська громада

9 вересня козельщинські ліцеїсти урочисто відкрили традиційний Тиждень фізкультури і спорту (нагадаємо, День фізичної культури та спорту України відзначається у другу суботу вересня). А 10 вересня викладачі й учні для пропаганди здорового способу життя разом із колективами установ та організацій провели ранкову зарядку, напівмарафон навколо парку і спортивний флешмоб.

Неабиякої популярності зараз набули стели з написом «I love...» з назвою населеного пункту, у якому вони встановлені. Такий об'ємний напис з'явився і в Новогаляшинській громаді біля стадіону машзаводу. Багато мешканців, які йдуть повз, зупиняються та залюбки роблять селфі або фотографують одне одного. Конструкцію виготовило ТОВ НВП «ГАЛЕЩИНА-АГРО» на замовлення виконавчого комітету. Тож нехай цей символічний напис пробудить у нас бажання зробити наше селище гарнішим і чистішим, щоби кожен мешканець громади зміг ним пишатися і сміливо назвати його найкращим, — пишуть на сайті Новогаляшинської громади.

тиск мої дівчата (сестри) жартують: «Може, в тебе, Віро, взагалі його немає — ні високого, ні низького?» А як, буває, чогось нездорово, то ляжу полежу, встаю та й знову роблю. Що в мене болить — так це спина. Рятують уколи, які робить сільський фельдшер. Яюсь і в лікарні зі спиною лежала. Ще хочеться пожити, і пожити нормально, без болячок.

Тепер про хату Віри Семенівни. Це — її любов і гордість, і прихисток, і все-все. Там немає нічого зайвого ні з меблів, ні з одягу, ні з кухонного начиння — диван, телевізор на тумбочці, стіл і стілець. Біля вікна — великий столик із хатніми квітами. Раніше я бачила на столику гібіскуси (китайські троянди), а зараз їх немає, а постійно квітнуть бальзаміни, радуючи господиню і її гостей.

— А де ж рози? — питаю.

— Подарувала. Дуже багато місця стали займати.

Я довго підшукувала слово, як назвати її кімнату, і таки знайшла. Думаю, що саме про таку кажуть — світлиця. А порядок у тій світлиці такий, наче господиня 20 хвилин тому закінчила генеральне прибирання.

— Тьотю Віро, а хто ж Вам підлогу мие?

— Та поки що сама.

Хочеться зрозуміти, звідки у цій маленькій, худесенькій 89-річній жінці стільки енергії, сили, добра і любові до життя.

— У батьків нас було дев'ятеро, але вижило тільки п'ять сестер. Батько і не пив, і не бився, а тільки погуляти любив, — яюсь розповідала вона мені про свою сім'ю. — Гуляв, гуляв, а потім пішов до іншої жінки жити. А мама сама нас піднімала.

Мама для Віри Семенівни — взірць у всьому. Про маму — тільки з повагою, любов'ю і шаную. Усі четверо Віриних

сестер повиходили заміж, народили дітей, виростили їх, діждали онуків і правнуків. Уже всі четверо стали вдовами, а старша сестра вже й сама пішла в інший світ. А Віра заміж не ходила.

— Мабуть, так на роду написано, — пояснює це жінка. — А багато в чому і сама винна.

На моє нав'язливе:

— Так чому ж таки?

— Кого любила, — з тим не вийшло, а кого не любила, — за того не пішла, хоч сваталася не раз.

Промайнуло життя у трудах: 44 роки доїла корів, рік доглядала телят. Має «медаль за труд» (так вона називає свою нагороду). Після виходу на пенсію працювала прибиральницею у конторі колгоспу. Любила потанцювати. Доглядала маму, опікувалася племінниками, працювала у себе на господі, любила і любить базарювати.

Так що ж виходить? Щоб жити довго, з миром у душі і любов'ю у серці, треба лише не брехати нікому, головне — собі. Не лінуватися, трудитися, скільки є сили, не домовлятися зі своєю совістю, а чинити за її велінням, і не мати шкідливих звичок.

Як все просто! І так складно!

— Тьотю Віро, а про що мрієте?

— Хочеться ще пожити нормально. Допомогти, чим можу, рідним і помирати легко — заснути і не прокинутися.

— Хай усе буде так, як Ви надумали. Живіть легко, скільки Господь Вам наміряв, працюйте на радість. Любові і поваги Вам від рідних, близьких і далеких людей. Хай і Ваша душа повниться любов'ю до життя, до людей, до світу. З Днем народження, тьотю Віро!

З повагою і любов'ю — Лєна

